

Enskild motion polisens anmälningsbehandlingskyldighet

Motion till riksdagen

2013/14:K381

JR

av Kent Ekeröth (SD)

Samtalsordningen för nödsamtal till SOS Alarm

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att sekretessreglerna och samtalsordningen mellan SOS Alarm och länskommunikationscentral ändras så att polisen kan få uppgifter om akuta ärenden samtidigt som övrig räddningstjänst.

Motivering

När en person idag ringer till SOS-alarm för att meddela något akut följer samtalet en viss ordning. Först ställer operatören en rad frågor för att ta reda på vad som hänt. Dessa skrivs ned och skickas till räddningstjänst och ambulans som genast skickas till platsen. Därefter kopplar operatören på SOS-alarm över samtalet till länskommunikationscentralen (LKC) hos Polisen.

Polisen får sedan återigen ställa en rad frågor till inringaren för att ta reda på vad som hänt och anteckna detta i sitt system så att de kan skicka dit polispatruller. För en chockad och stressad uppringare är detta ofta väldigt förvirrande. Operatörerna på LKC får ofta spendera tid med att förklara varför de måste ställa om alla de frågor som inringaren nyss besvarat. Detta fördröjande dubbelarbete leder till att Polisen får information om ärendet senare än övriga räddningsinsatser och ger Polisens en utryckningsförsening.

En konsekvens som följer av detta är att Polisen oftare måste köra riskfyllt snabbt för att hinna till platser och därmed också oftare utsätta allmänheten för trafikfara. En annan

konsekvens är att polispatruller inte hinner först till platser som de annars skulle ha hunnit först till p.g.a. en lyckosam geografisk placering. Detta är ytterst beklagligt vid exempelvis trafikolyckor där även poliser kan rädda liv genom att t.ex. räta ut nacken på någon för att förhindra kvävning (vilket är den vanligaste dödsorsaken vid trafikolyckor).

En tredje och självklar konsekvens är också att Polisen inte hinner gripa lika många gärningsmän i anslutning till brottsplatser eftersom att gärningsmännen helt enkelt hinner avlägsna sig under tiden för Polisens fördröjning. Detta är något som sannolikt kostar Polisen många extra onödiga utredningstimmar.

Sammanfattningsvis kostar dagens ordning för inkommande larmsamtal och dessas försenade delgivning till Polisen; extra trafikfara, färre räddade liv, färre gripna gärningsmän och fler utredningstimmar. Det är därför nödvändigt att sekretessreglerna och samtalsordningen mellan SOS-alarm och LKC ändras så att Polisen kan få uppgifter om akuta ärenden samtidigt som övrig räddningstjänst.

Alarmeringstjänstutredningen som kom i april 2013 föreslår en omorganisering av alarmeringsfunktionen i Sverige som jag anser är positiv. Dock framgår det inte med tydlighet att koordinationen mellan alarmeringstjänsten och polisen ökar, även om det står skrivet att ” Alarmeringsmyndighetens verksamhet ska bedrivas i nära samverkan med ansvariga myndigheter”. Eventuellt blir den praktiska konsekvensen av en omorganisation att polisen får reda på olyckor/brott samtidigt som alarmtjänsten, men då det ej framgår med tydlighet anser jag att det behövs ett tillkännagivande att sekretessreglerna och samtalsordningen mellan SOS-alarm, eller den eventuella framtida myndigheten, och polisen ändras så att Polisen kan få uppgifter om akuta ärenden samtidigt som övrig räddningstjänst.

Stockholm den 1 oktober

2013

Kent Ekeröth (SD)